

**ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Warszawa, dnia 31 marca 2022 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Alicja Sarna (sprawozdawca)
Członkowie: doradca podatkowy Marcin Ciemniowski
doradca podatkowy Maciej Sadowski

Protokolant: Karolina Żebrowska,

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP: doradcy podatkowego Sławomira Dymka,

po rozpoznaniu na rozprawie 31 marca 2022 roku

odwołania obwinionego doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Małopolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Krakowie wydanego w dniu 22 września 2021 roku w sprawie sygn. akt SD 120/19 obwinionego o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego przez naruszenie przepisów art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym przez nieopłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych w kwocie 2.038,00 zł na dzień 15 maja 2019 r.

po ustaleniu, że Obwinionemu zarzucono czyn z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, to jest naruszenie obowiązku regularnego opłacania składek członkowskich wynikający z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez brak uiszczenia na dzień 15 maja 2019 r. składek na kwotę 2.038 zł, a tym samym brak uiszczenia składek za okres przekraczający 6 okresów składkowych

orzeka:

1. uchyla w całości zaskarżone orzeczenie Małopolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Krakowie z dnia 22 września 2021 r. sygn. SD 120/19, po uprzednim ustaleniu, że czyn miał miejsce w okresie do 2 listopada 2017 r., gdzie zaległość w zapłacie obowiązkowych składek na ten dzień wynosiła 1.220 zł.
2. umarza postępowanie,
3. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał odwołanie obwinionego doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Małopolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Krakowie wydanego 22 września 2021 r. w sprawie sygn. akt SD 120/19 obwinionego o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego przez naruszenie przepisów art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym przez nieopłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych w kwocie 2.038 zł na dzień 15 maja 2019.

28 kwietnia 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych [dalej: Zastępca Rzecznika] powziął wiadomość o nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych przez Obwinionego, na podstawie zawiadomienia Skarbnika Krajowej Rady Doradców Podatkowych z 20 kwietnia 2017 r. o podejrzeniu popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną z tytułu naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 36 ust. 3 z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, gdzie zawiadamiający wskazał, iż na 20 kwietnia 2017 r. zaległość w opłacaniu składek członkowskich wynosiła 1.110 zł.

2 listopada 2017 r. Zastępca Rzecznika przedstawił Obwinionemu zarzut nienależytego wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem przez naruszenie przepisów art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym polegające na niewywiązywaniu się z opłacania składek członkowskich. Zaległość w opłacaniu składek wynosiła w dniu postawienia zarzutów 1.220 zł.

W toku postępowania Zastępca Rzecznika powziął wiadomość o dalszym nieopłacaniu składek przez Obwinionego.

28 maja 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych złożył w Sądzie Dyscyplinarnym KIDP wniosek o ukaranie Obwinionego karą nagany za czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego przez naruszenie przepisów art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym przez nieopłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych - Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Na dzień 15 maja 2019 r. Obwiniony zalegał z przedmiotowej składki na łączną kwotę 2.038 zł.

22 września 2021 r. Małopolski Oddział Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Krakowie uznał obwinionego za winnego zarzucanych czynów, tj. naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 2 oraz art. 36 ust. 3 ustawy w związku z art. 15b ust. 4 Zasad Etyki Doradców Podatkowych poprzez brak uiszczenia składek członkowskich i doprowadzenie do zaległości w kwocie 2.038 zł na dzień 15 maja 2019 r. i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym wymierzył mu karę nagany.

W odwołaniu obwiniony wniósł o umorzenie postępowania, czyli uchylenia orzeczenia ze względu na:

1. okoliczność, że Obwiniony nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a także brak innych danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez obwinionego zarzucanego mu czynu dyscyplinarnego zgonie z art. 17 § 1 pkt 1 kpk, zważywszy na odpowiednie stosowanie art. 212 § 11 Kodeksu karnego, a zatem zachodzi podstawa do uchylenia orzeczenia na podstawie art. 322 kpk,
2. oraz ze względu na przedawnienie karalności deliktu dyscyplinarnego, albowiem w sytuacji jednak, gdyby nawet organ dyscyplinarny uznał popełnienie deliktu dyscyplinarnego przez obwinionego, to od zawiadomienia go przez pokrzywdzonego w 27 kwietnia 2017 r. do dnia wpłynięcia wniosku dyscyplinarnego od rzecznika do sądu czyli 28 maja 2019 r. upłynął termin dłuższy, niż rok, co skutkuje przedawnieniem karalności w/w czynu zgodnie z art. 17 § 1 pkt 6 kpk.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

1. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że złożony do Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie Obwinionego odnosił się do czynów, w odniesieniu do których Obwinionemu nie postawiono zarzutów.

2. Z treści art. 332 § 1 pkt 2 kpk wynika obowiązek zharmonizowania zarzutu aktu oskarżenia z postanowieniem o przedstawieniu zarzutów w tym sensie, że w obu tych dokumentach procesowych chodzić musi o ten sam czyn.
3. W tym stanie rzeczy niezbędna jest modyfikacja zarzutów w ten sposób, że Sąd orzeka wyłącznie w zakresie czynów objętych postanowieniem o postawieniu zarzutów z 2 listopada 2017 r., tj. o niepłaceniu składek w wysokości 1.220 zł.
4. W tym stanie rzeczy zarzut drugi, tj. przedawnienia karalności deliktu dyscyplinarnego w tej sprawie zasługuje na uwzględnienie. Niewątpliwie od dnia powzięcia informacji przez Rzecznika Dyscyplinarnego, co nastąpiło 27 kwietnia 2017 r. do dnia wpłynięcia wniosku dyscyplinarnego od rzecznika do sądu, czyli 28 maja 2019 r., upłynął termin dłuższy niż rok. Ustawodawca w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym zawarł normę, zgodnie z którą nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.
5. WSD stoi na stanowisku, że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego następuje z chwilą wniesienia przez Rzecznika Dyscyplinarnego lub jego zastępców wniosku o ukaranie, a tym samym WSD nie podziela zdania Sądu Dyscyplinarnego, iż dniem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest dzień wszczęcia przez Rzecznika postępowania wyjaśniającego. Ustawodawca wyraźnie rozróżnił te postępowania. Regulacja zawarta w art.76 ustawy o doradztwie podatkowym ma charakter chroniący prawa obwinionego, który nie powinien być narażony na przewlekłe postępowanie organów samorządu, na którą to przewlekłość obwiniony nie ma wpływu. To na Rzeczniku Dyscyplinarnym (Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego) ciążył obowiązek takiego prowadzenia sprawy, aby skierować ewentualny wniosek o ukaranie przed terminem jednego roku od otrzymania zawiadomienia od Skarbnika.
6. W związku ze spełnieniem przesłanki negatywnej określonej w art. 17 par. 1 pkt 6 kpk w związku z art.76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym WSD odstępuje od badania zarzutu pierwszego, gdyż poprzestanie na rozpoznaniu zarzutu dotyczącego przedawnienia karalności czynu jest wystarczające do wydania orzeczenia (art. 436 kpk). Niemniej jednak Sąd zwraca uwagę, iż w treści odwołania znalazły się sformułowania, które w ocenie Sądu mogłyby stanowić naruszenie art. 2 ust. 1 i 3 oraz art. 3 ust. 1 Zasad Etyki Doradcy Podatkowego poprzez używanie obraźliwych sformułowań pod adresem innych doradców podatkowych.

W związku z tym, że orzeczenie Małopolskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Krakowie z 22 września 2021 roku nie odpowiada prawu, należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).